

20.12. adventný čas

Lk 1,26-38

Nie všetko veľké sa páči Pánovi
Povzbudiť k hľadaniu malých vecí

Nie všetko, čo je slávnostné a veľkolepé je Bohu milé, a Boh to tak chce.

V evanjeliu sme počuli, ako si Boh na veľmi dôležitú udalosť dejín spásy, v tichosti vyberá jednoduchého človeka (*porov. Lk 1,26-38*).

Evanjelium nás vedie od udalosti so Zachariášom v jeruzalemskom chráme do nenápadného mesta v Galilei, ktorá bola najsevernejšou časťou Palestíny. Ľud nazýval túto oblasť krajom pohanov, pre množstvo pohanov, ktorí sa tu usadili. Izaiáš prorokoval, že Pán zvelebí pobrežie mora, Zajordánsko, Galileu pohanov. Sem - do tohto kraja prichádza Božie posolstvo, a to do mestečka Nazaret, ktoré bolo historicky bezvýznamné. Ježišov súčasník sa pýta: „Či môže z Nazareta pochádzať niečo dobré?“ Možno práve táto bezvýznamnosť je pravý dôvod, prečo Boh začal tu svoje dielo spásy. Podľa evanjelia posolstvo do Nazareta prináša ten istý posol, ako predtým do Jeruzalema Zachariášovi, Gabriel. Tentoraz však posol neprichádza ku kňazovi, ale prichádza k jednoduchej žene „***Panne zasnúbenej mužovi z Dávidovho rodu, menom Jozef, A meno Panny bolo Mária***“ (*Lk 1,27*).

V Nazarete sa začínajú plniť záhadné prísľuby. Boh posla svoje posolstvo Panne. O tejto Panne vieme, že je zasnúbená mužovi. Snúbencom je Jozef, ktorý pochádza z Dávidovho rodu. Pán Boh usporiadal veci tak, aby, Máriin syn, pred zákonom syn Jozefov, mohol byť podľa zákona potomok Dávidovho kráľovského rodu. Mesiáš mal byť potomok Dávidov.

Dnes je tendencia, že ľudia vyhľadávajú senzácie a často za nimi chodia dlhé trate. Mnoho ľudí chodí na pútnické miesta, aby videli nejaké zjavenia. No sú sklamaní, lebo žiadne zjavenie nevideli. Hoci nič nevideli, alebo ak aj niečo videli, čo ešte nemuselo byť zjavenie, ale nejaká sugescia, hneď to idú rozpovedať každému, koho stretnú.

My sa snažme aj, keď možno budeme mať nejaké znamenia a zjavenia, čo nie je vylúčené, môžeme sa s tým zdôveriť človeku, ktorý nás pochopí a nechá si to pre seba. Môže sa stať aj to, že sa zdôveríme človeku, ktorý bude na nás pozeráť, ako na sprostého a urobí nás sprostým aj pred ostatnými. Svoje životy prežívajme v utiahnutosti a skrytosti, ako to robila Panna Mária. Boh si nás nájde, ako si našiel ju.

Raz som cestoval s jedným kňazom do jednej malej dedinky, ktorá bola dosť vzdialená od civilizovaného sveta. Z tejto dediny pochádzali dvaja diakoni a jeden bohoslovec. Ako sa vezieme v aute, tak som povedal: „Táto dedina je Pánu Bohu za chrptom“. Ten kňaz, ktorý ma viezol povedal: „Vidíš, hoci je táto dedina úplne odrazená od sveta, Boh si aj tu našiel ľudí, ktorí mu budú slúžiť“.

Nehľadajme okolo seba veľké senzácie, lebo Boh to nemá rád, ale zaoberajme sa viac drobnosťami, lebo z tých rastú veľké veci, ktoré sa budú páčiť nášmu Pánovi.

Amen.